

KULD MUNA

NR 5

JAANUAR 2010

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

Talve muinaslugu

Elasid kord Eit ja Taat. Nende vanas talus elasid ja toimetasid lisaks neile ja sokukesele, veel mitmed säravsilmsed haldjapoosid- ja tüdrukud.

Kätte oli saabumas jõuluaeg ning Eidel ja Taadil olid käed-jalad töid ja tegemisi täis.

Kodu vaja puhtaks küürida, vorstid täis toppida, kuusepuu metsast tuua, loomadele jõululeiba viia ning lõpuks ka enda kehad puhtaks kasida, et mustus ja mured saaksid maha uhitud ja keha ning meel jõulurõõmule valla puhutud.

Kõikides Eide, Taadi tegemistes osalesid ka majakaitsjad haldjad. Kuid kuna need vallatud tegelased armastasid tantsu, laulu ja pillimängu ning selleks, et jõlueelsed toimetamised kiiremini läheksid, võttis Taat välja oma pilli ja mängis lõbusaid lookesi. See rõõmustas haldjaid väga ning üheskoos laulu ja tantsu saatel saadigi kõigi tegemistega ühele poole.

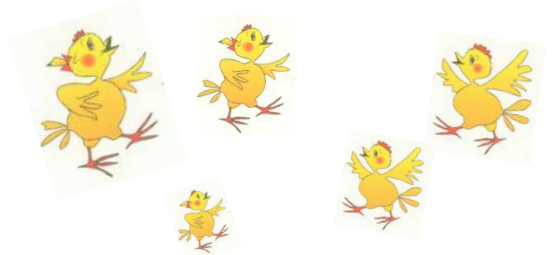
Vana talu askeldamisi olid akende tagant jälginud haldjate sõbrad, päkapikud, kes olles veendunud, et selles majas on töökad ja lahked elanikud, lasksid Tuulehärnal saata sõnumi Jõuluvanale: „Vana talu elanikud ootavad sind.”

Nii koputaski ühel öhtul Eide- Taadi uksele Jõuluvana, kellel pikk tee selja taga ning kingikott meelt rõõmustavat pungil täis. Oi, kus nüüd läks alles tralliks! Iga haldjapoiss ja –tüdruk sai näidata, mida ta teha oskab – kes laulis kõlahäälselt pika laulu, kes luges uhke luuletuse ja kes tegi Jõuluvana habemele pai.

Kui Jõuluvana ennast koduteele asutas, oli ta veendunud, et oli kogunud tõelist jõulurõõmu.

Sellest talve muinasloost said 14. detsembril, Väana Külakojas osa Sipsikute rühma lapsed ja vanemad. Suur tänu Sipsikute rühma õpetajatele, Birgitile ja eriti Väana Külakoja heale haldjale, Airale – teie võimaldasite meil selles erilises paigas olla osalised ühes väikeses jõuluimes!

Jana Karilaid, osalenud lapsevanem

ÕNNITLEME

9.jaanuar - **SIRJE REINLA**

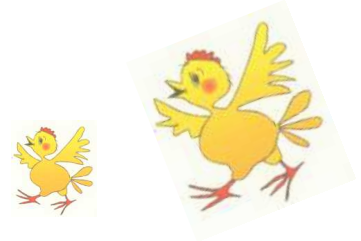
10.jaanuar – **PILLE PUUSSAAR**

11.jaanuar – **KERTU NOORLIND**

12.jaanuar – **ANNELI TAMMIK 50**

LUUBI ALL

Rubriigis LUUBI ALL tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt.
Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustas loos.

Seekord on luubi all Tibude rühma õpetaja **VAIKE AKSBERG**.

Vaike koos pojapoeg Gren'iga (foto: erakogu)

Nimi VAIKE AKSBERG

Sünniaeg, tähtkuju 30.märts 1951, tähtkujult Jäär

Kellena Sa Tibutares töötad
Töötan Tibude rühmas õpetajana.

Kaua Sa oled Tibutares töötanud
Olen töötanud Tibutares 33 aastat.

Kuidas sattusid lasteaeda tööle
Tänu tublile äiale, kes muretses noorele perele nii elamise kui ka töökohta.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam
Mulle meeldivad väikesed lapsed, kuigi töö nendega on raske. Meeldib naljaks pöörata

olukordi. See meeldib ka, et töökoht on kodu lähedal ja kollektiiv on super!

Mis on lasteaias töötamise juures kõige raskem
Kuna töötan sõimerühmas, siis iga sügis tulevad uued lapsed. Raske on harjuda nii uute laste kui ka vanematega.

Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)
Oma töös pean oluliseks järjepidevust, olla lastele sõber. Anda võimalus lastel palju iseseisvalt tegutseda, mitte suruda oma tahtmist peale.

Sinu enda lasteaiakogemus (lapsepõlv)
Lasteaiakogemus puudub.

Millised on sinu huvid ja hobid
Meeldib palju jalutada looduses. Hobiks on kepikõnd ja kodus lillede eest hoolitsemine. Meeldib ka palju lugeda.

Mida tahad veel endast rääkida
Mul on kaks täiskasvanud poega. Vanem poeg Marek on 35-aastane ja noorem poeg Sven 33-aastane. Nooremal pojalt on väga tore elukaaslane ja kaks toredat väikest poissi – 1,7-aastane Gren ja 3-kuune Roco.

Külas Eesti Postis

Kiisud ja Sipsikud käisid 8.detsembril Eesti Postis vaatamas, mis saab kirjaga edasi, kui oled ta postkasti pannud.

Meil oli tore vastuvõtt. Garderoobis said kõik endale Eesti Posti vestid selga. Meiega ühines tore onu, kes meile kogu asutust tutvustas.

Liftiga sõites läksime suurde saali, kus meile tutvustati Eesti Posti ajalugu ekraanil. Siis jagati igale lapsele ümbrik ja margid. Läks õigesti ümbriku vormistamiseks. Iga laps kirjutas ümbrikule oma käega adressaadi ning pani ka templi ning siis läks kiri postkasti. Käisime ka oma silmaga vaatamas kirjade sorteerimismasinat, postiljonikotte ja jalgratast, millega postiljonid oma tööd teevad. Muidugi ei unustatud lapsi kostitamast Eesti Posti kommidega.

Täname Eesti Posti vastuvõtu eest ja ootame huviga oma ümbrikku postkastis.

Kiisude õpetaja Kaie Kaup

Nakside ja Sipsikute päkapikunädala metsaretk

Küpses plaan teha midagi huvitavat päkapikunädala raames. Läheks otsima päkapikku meie

lähedasse kodumetsa? Mõeldud-tehtud!

Mõttekaaslastena leidsime sõbrad Sipsikute rühmast. Koos ju seltsim.

Kuna lumevalgust ei olnud ja hilisõhtud kipuvad varakult pimedaks minema, siis varustasime targalt end taskulampide ja tõrvikuga.

Südamesopis väreles õhkõrn lootuskiireke – ehk seekord ometigi õnnestub neid punakuuemehikesi oma silmaga lähemalt näha... Teada on kõigile ju tõsiasi, et sussipäkapikke ei ole samuti keegi silmast-silma kohanud. Lootus ja usk ei ole aga siiani ilmast veel kadunud. Ja nüüd tee!

Jõudes tuttavale metsateele nägime puude all võbelemas küünlatulukesi. No see oli küll kindel märk, et oleme õigel teel. Sügavamale puude vahele liikudes märkas silm veel üht küünlatulukest. Olles hästi tasa ja hiljukesi siiski edasi kobistades võis äkitselt kuulda metsavaikusel kellukese helinat. No mis see veel oli? Ja ennäe, seal eemal ju põlevad lausa tõrvikud. Nii mõnelegi hiilis põue pisukene kartuseussike. Kellahelin kostus üha valjemini ja

seal eemal, kuuskede vahel, kas tõesti on märgata liikumist. Või on see silmapete? Taskulambid ei suutnud ka nii palju valgustada, kui oleks tahtnud. Kasvatajad Sirje ja Hille-Reet on aga hoopis julgemad ning asuvad agaralt suhtlema. Küsimusi sajab rahena: kas olete päkapikud? Tulge natukenegi lähemale, palun! Teie tootegi meile üllatusi sussidesse? Kas ainult headele lastele? Vastuseks kostus vaid hõbedaselt helisev kellahelin. Aga ehk õnnestub päkapikud kuidagimoodi pildile saada? Oo, ei! Jooksevad nii väledalt siia-sinna, aga siiski läks vist õnneks... (pärast lasteaias vaatame). Imed ei ole veel lõppenud. Vaadake, seal põlevad kaks laternat. Liigume sinna! Ei tea, kas kiiruga või hirmuga on kuuseoksale maha jäänud üksik punane mütsike... ja siinsamas on ka kingikotid. Oh seda rõõmu – ei olnudki see metsatulek päris asjatu ettevõtmine. „Aitäh teile, päkapikud!“ kõlas ühine tänu Sipsikute ja Nakside suust. Kellukeste helin kuulutas, et laste tänu olid päralt jõudnud ja soojalt vastu võetud.

Tagasitee lasteaeda võis alata. Arvamus ja juttu jätkus kauemaks. „Kes need inimesed küll olid?“ uudistas Francis (no muidugi – päkapikud ju ka elavad hinged). Vahva ja põnev metsaretk oli! On, mida meenutada ja hinges kanda. Lumm ja salapära jäi siiski püsima...

*Loo pani kirja üks metsapäkapikkudest
(kes ise oli ka pisut hirmunud...)*

Detsembrikuus toimunust

- **1.detsembril** vaatasime Harry Gustavsoni pereteatri **etendust "Jõuluvana kingikott"**
- **2.detsembril** kogunes **Tibutare hoolekogu**, et arutada olulisi küsimusi
- **3.detsembril** andis kontserti **Tabasalu muusikakool**
- **8.- 9.detsembril** oli kõigil võimalus veeta mõnus õhtupoolik **Tibutare jõululaadal ja – kohvikus**
- **10.detsembril** toimus meie saalis Harku valla **puuetega laste jõulupuu**
- **Detsembri kolmandal nädalal toimusid rühmade jõulupeod**
- **16.detsembril** toimunud atesteerimiskomisjoni istungil omistati **vanemaõpetaja ametijärk Marju Kuusmaale ja Anna Sõördile**
- **18.detsembri** õhtul õppisid suured tibutarelased, kuidas küpsetada leiba ning pärast seda tähistasime **jõule pidusöögi, mängude ja kingitustega**
- **alates 16.novembrist kuni 18.detsembrini** olid **Tibutares praktikal TPS koolieelse lasteaiasõpetaja eriala II kursuse tudengid** Merilin Kurg, Ivika-Ines Todurova, Marianne Nõlvak, Elis Lugna ja Kristiine Ivalo, keda juhendasid meie tublid õpetajad Marika Kuusmann, Lea Luukas, Sirje Reinla, Anneli Tammik ja Marju Kuusmaa

Jõululaat 2009

Sooh, nüüd on see siis läbi – juba vajunud minevikuhõlma, eelmisse aastasse. Hingesopis sobrades on jäänud mõningaid mõtteid ja tähelepanekuid, millest oleks paslik siinkohal rääkida.

Jõululaat kui üritus ise on väga teretunud vaatamata praegustele rasketele aegadele meie kõigi jaoks. Positiivseid emotsioone jagub kindlasti rohkem ja need omakorda kaaluvad üles mõned üksikud seigad, mis ei olnud nii väga meeldivad (see jäägu aga tagatuppa – köögipoolele). Tööpõld oli lai ja mahukas otsast alustades, kuni lõpuni välja. Kogu protsess tuleb ise omal nahal kõik läbi teha ja kogeda, alles siis saad täpse ettekujutuse korraldamisest.

Lausa fantast, kui ettevõtlikud, nutikad, loovad ja suurepärase oskustega on meie inimesed. Hämmastav! Laadakaupa sai pakkuda igale maitsele ja igale eale alustades erinevatest küpsetistest, edasi jõulukaunistused kuusele, aknale, lauale... lõpetades eheteaga. Samas kohapeal oli võimalus lasta just oma sõrme jaoks täpselt paraja suurusega sõrmus valmistada (kui müügilolev ei olnud suuruselt sobilik). Linda ja Paula nobedad näpud said selle tööga kiirelt ja osavalt hakkama, ainult veidikene kannatlikku ootamist. Kõik toimus nagu päris töökojas – tublid! Inimeste rahulolu ja rõõmu võis nende silmist lugeda ning sõnadegagi ei oldud kitsid.

Samaaegselt käis töö ka kohvikus. Lapsed ja nende vanemad ning vanavanemadki lasid hea maitsta morsil, teel-kohvil, võileibadel ning küpsistel-kookidel. Meie oma armsad tibutarelased toimetasid leti taga, käed-jalad tööd täis ja need, kel vähegi rühmatööst aega ja mahti oli, puhkasid samuti kohvikus jalga ning vaatlesid seda laadamelu särasilmi pealt.

Teisel päeval toimus hinnasula kaupade osas ja lõpetuseks oli pakutavast ainult riismed järele jäänud. Sooja tunde ja lõbusa elamuse pakkus viimase minuti ostja, kes ihkas endale ilusaid kirevaid, etnomustrilisi kalosse. Huumorikas ostja tundis huvi, kas garantiikirja ehk saaks kalossidele kaasa, kuidas värvid vastu peavad, kui tema peaks nendega suvehommikul kastemärjale murule astuma? Sõbranna lohutas, et ärgu ta muretsegu, tuttava käest saame värvid ja värvime uuesti üle, milles küsimus. Ja müüdnud need saidki! Niisuguste toredate hetkede nimel (ja neid oli teisigi veel) tasub tõsiselt mõelda ja aru pidada, kuidas järgmisel aastal jõululaata korraldada, mõningaid väiksemaid muudatusi võiks küll ette võtta (hinnalipikute osas kohe kindlasti). Kohvik peab samuti toimima, ilma kohvikuta ei ole õiget laadatunnet.

Sügav kummardus kõigi ees, kes aktiivselt laadast osa võtsid, kas siis tegijatena või ostjatena. Usun jätkuvalt inimeste headusesse! Tagasi tulles alguse üleskutse juurde said rühmad ja kogu lasteaiapere tööpoolest kasu, mis sest, et ümberringi lokkamas on masu. Aitäh!

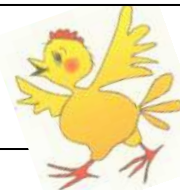
Nakside töötiimi nimel Lii Laineste

Kaastööd Kuldmuna
veebruarikuu numbrisse
on oodatud
27.jaanuariks
e-postiaadressil
metoodik@tibutare.ee

Oodatud jutud, pildid,
teadaanded, laste jutud ja
kunstitööd, töötajate
mõtted, vanemate
tagasiside

Üritused jaanuaris

- **6.jaanuaril** saadame laulude ja tantsudega ära meie selle aasta **jõulukuuse**
- **14.jaanuaril kell 11.15** vaatame teater Sõna & Tants etendust „**Tunded udus**”
- **jaanuarikuu ülemajalise ürituse** korraldab **A-rühm**

Loodushälte, -fotode ja originaalmuusikaga illustreeritud loodusjuttude sari lastele

Rõõm on teatada Looduskalendri lastejuttude plaadisarja valmimisest. 2008.aasta kevadel ilmus pilootprojektina sarja esimene plaat „Õhus on varakevadet”. Nüüd lisandusid neile "**Varasuvi, varasügis ja eeltalv**" (3 plaati).

Rohkemat loe <http://looduskalender.ee/lasteplaat/>

